

Молодий Комуністичний Жовтень

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 18 грудня 1982 року

№ 151 (3191)

Ціна
2 коп.

СЕРЕД знаменних подій, на які багата біографія нашої держави, особливе місце займає утворення СРСР. Створений в результаті перемоги Великого Жовтня добровільний і рівноправний союз націй показав світові небачений в історії взірць відносин дружби, довіри і взаємодопомоги між народами, які визволились від соціального і національного гніту і які об'єднані спільною метою.

Учора, 17 грудня, в Києві відбулося спільне урочисте засідання ЦК Компартії України і Верховної Ради Української РСР, присвячене 60-річчю утворення СРСР.

Місця в президії займають товариші В. В. Щербинський, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, Ю. Н. Єльченко, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. Ф. Добрик, О. С. Капто, Є. В. Качаловський, Ю. П. Коломієць, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк.

В урочистому засіданні бере участь член ЦК КПРС, заступник Голови Ради Міністрів СРСР Г. І. Марчук.

У президії також Голова і заступники Голови Верховної Ради УРСР, заступники Голови і секретар Президії Верховної Ради УРСР, заступники Голови Ради Міністрів УРСР, перші секретарі обкомів партії, ветерани партії, знатні трудівники промисловості і сільського господарства, працівники науки, народної освіти, охорони здоров'я, культури, представники Збройних Сил СРСР.

Урочисте засідання відкрив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

В ЄДИНІЙ БРАТНІЙ СІМ'І — ДО НОВИХ ЗВЕРШЕНЬ

СПІЛЬНЕ УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ І ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР,
ПРИСВЯЧЕНЕ 60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СОЮЗУ РСР

Бурхливими, тривалими оплесками зустріли присутні пропозицію обрати почесну президію урочистого засідання у складі Політбюро лєнінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Ю. В. Андроповим.

Тепло зустрінутий присутніми, з доповіддю про 60-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський.

Створення Союзу РСР, сказав доповідач, було прямим продовженням справи Великої Жовтневої соціалістичної революції, живим втіленням геніальних лєнінських ідей, одним з найбільших досягнень революційно-перетворюючої діяльності нашої партії і народу.

Володимир Ілліч Лєнін прозорливо вказав на те, що політика Комуністичної партії «об'єднує всі нації Росії в одну велику могутню сім'ю», що Радянська країна утворює «одне велике ціле».

Історія Радянського Союзу — це шість десятиріч справді ударної мирної і героїчної ратної праці радянських людей на благо Батьківщини, в ім'я комуністичного теоретичного, миру і соціального прогресу. Голозним результатом діяльності партії і народу стала побудова в нашій країні суспільства розвиненого соціалізму, яке уособлює сьогодні найвище досягнення світової цивілізації. Створення такого суспільства — історична заслуга всіх поколінь радянських людей, всіх націй і народностей нашої країни.

У переддень знаменного ювілею народ України знову й знову звертає свої думки і почуття до рідної Комуністичної партії, її бойового штабу — Центрального Комітету, урочисто заявляє про своє одностайне схвалення внутрішньої і зовнішньої політики партії, спрямованої на зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини, підвищення добробуту народу і зміцнення миру. Ця лєнінська політика, яка протікала майже двох десятиріч здійснювалась під керівництвом Л. І. Брежнєва, перевірена життям, її правильність доведена нашими досягненнями в комуністичному будівництві.

Повністю підтримуючи рішення Пленумів ЦК КПРС, які відбулись у листопаді цього року, положення і висновки, викладені у виступах Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова, що мають програмний характер, комуністи, всі трудящі республіки своєю доблесною працею щоденно підтверджують безмежну відданість справі лєнінської партії.

Утворення Союзу РСР нерозривно зв'язане з ім'ям Лєніна — геніального мислителя, засновника партії більшовиків, вождя Жовтневої революції, творця Радянської держави. Володимир Ілліч стояв біля коликів народження Союзу РСР. Він глибоко знав інтереси і сподівання всіх народів країни, так багато зробив для їх національного і соціального визволення. Український народ завжди пам'ятатиме, що В. І. Лєнін безпосередньо керував боротьбою трудящих за утворення Української Радянської Соціалістичної Республіки і створення Компартії України.

Український народ, усі нації і народності країни на власному історичному досвіді переконалися, що єдина союзна соціалістична держава — найкращий гарант їх свободи і процвітання.

Охарактеризувавши досягнення Української РСР у братній сім'ї радянських республік, доповідач підкреслює, що забезпечити таке швидке піднесення економіки, розв'язання великомасштабних соціальних завдань, які вимагали величезних затрат, було б неможливо без концентрації всіх ресурсів країни в рамках єдиного народногосподарського комплексу.

Радянські люди глибоко розуміють, що всі їх видатні звершення досягнуті завдяки випробуваному керівництву Комуністичної партії, неухильному проведенню в життя її лєнінської генеральної лінії.

Могутня сила нашої лєнінської партії — в її нерозривному зв'язку з масами. Виступаючи на позачерговому Пленумі Центрального Комітету КПРС, Генеральний секретар ЦК товариш Ю. В. Андропов заявив: «У нас... є така сила, яка допомагала і допомагає нам у найтяжчі моменти, яка дає нам змогу розв'язувати найскладніші завдання. Ця сила — єдність наших партійних рядів, ця сила — колективна мудрість партії, її колективне керівництво, ця сила — єдність партії і народу».

Листопадовий (1982 р.) Пленум ЦК КПРС на основі глибокого і ґрунтовного аналізу стану економіки визначив конкретні шляхи і засоби прискорення нашого просування вперед, подолання наявних труднощів.

Наша велика країна, говорить доповідач, справляє все більш зростаючий вплив на весь хід світового розвитку, йде у перших рядах тих, хто бореться за свободу, національну незалежність і щастя людей праці, за торжество ідеалів миру і соціального прогресу. З дня свого народження країна Рад послідовно втілює в життя лєнінську стратегію миру, високо несе прапор боротьби проти імперіалізму й агресії. Переконались свідчення цього — розроблена XXVI з'їздом КПРС програма миру на 80-і роки.

На закінчення товариш В. В. Щербинський сказав: Наш Союз Радянських Соціалістичних Республік — справа рук, розуму і серця тих, хто штурмував Зимовий, захистив Радянську владу, побудував соціалізм, перетворив нашу єдину багатонаціональну державу у незламний форпост прогресу.

Будемо ж гідно, самобідано працювати, виконуючи історичні накреслення нашої лєнінської партії. Будемо і далі зміцнювати братерську дружбу народів нашої Вітчизни, не порушувати єдності партії і народу. Будемо робити все від нас залежне, щоб наша любима Батьківщина стала ще могутнішою і прекраснішою.

Хай вічно живе і процвітає Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Слава радянському народові — патріоту й інтернаціоналісту!

Слава великій партії Лєніна — випробуваному авангарду нашого народу!

Слово надається члену ЦК КПРС, заступнику Голови Ради Міністрів СРСР Г. І. Марчуку.

За успіхи, досягнуті в господарському і культурному будівництві, великий вклад у розвиток єдиного народногосподарського комплексу і в ознаменування 60-річчя утворення СРСР, сказав оратор, Українська Радянська Соціалістична Республіка нагороджена Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, який залишиться в республіці на вічне зберігання.

За дорученням ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ Г. І. Марчук гаряче і сердечно поздоровив учасників урочистого засідання, всіх трудящих Української РСР із заслуженою нагородою і побажав дальших успіхів у роботі, нових великих трудових перемог, здоров'я та особистого щастя.

Заступник Голови Ради Міністрів СРСР зупинився на завданнях по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Під тривалі оплески Г. І. Марчук вручає керівникам республіки, представникам трудових колективів Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, якого республіка удостоєна за успіхи, досягнуті в господарському і культурному будівництві, великий вклад у розвиток єдиного народногосподарського комплексу країни і в ознаменування 60-річчя утворення СРСР.

На урочистому засіданні виступили член КПРС з 1918 року, делегат VIII Всеросійського з'їзду Рад В. І. Кисельов, сталевар ждановського металургійного заводу «Азовсталь» імені С. Орджонікідзе, член ЦК КПРС, дівчі Герой Соціалістичної Праці Г. Я. Горбань, ланкова колгоспу «Маяк» Оржицького району Полтавської області, член Президії Верховної Ради УРСР, Герой Соціалістичної Праці, Заслужений працівник культури УРСР А. Д. Юрченко, Президент Академії наук УРСР, член ЦК КПРС і ЦК Компартії України, депутат Верховної Ради СРСР і Верховної Ради УРСР, дівчі Герой Соціалістичної Праці, академік Б. Є. Патон.

Учасники урочистого засідання від імені своїх ровесників привітали представники комсомольців, молоді та піонерів республіки, воїни Збройних Сил СРСР.

З словами сердечної подяки за почесну нагороду республіки до Центрального Комітету КПРС, Ради Міністрів СРСР, звернувся член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко.

Учасники урочистого засідання з великим піднесенням прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

Урочисте засідання оголошується закритим. Присутні співають «Інтернаціонал». Під склепінням залу лунають привітання на честь КПРС, її лєнінського Центрального Комітету, не порушеної дружби народів СРСР.

Для учасників урочистого засідання було дано великий концерт.

(РАТАУ).

ДЕНЬ УДАРНОЇ ПРАЦІ

ІНТЕРВ'Ю «МК»

Дружно підтримали ініціативу москвичів — ознаменувати 60-річчя утворення СРСР ударною працею на комуністичному суботнику — комсомольці і молодь Бобринецького району. Наш кореспондент зустрівся із завідувачем відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Леонідом АРМАНЦОВИМ і попросив його розповісти про організацію робіт на суботнику.

— За традицією, — сказав Л. Арманцов, — молоді хлібороби і тваринники, працівники промислових підприємств і школярі прагнуть ознаменувати веселе свято праці найвищими показниками. 7000 юнаків і дівчат, 4460 з яких

комсомольці, стали сьогодні до роботи. Більшість учасників суботника — 3880 чоловік — працюватиме на своїх робочих місцях. А школярі, учні професійно-технічних училищ, співзачин, зайняті у навчальних сферах, займатимуться

самообслуговуванням територій своїх підприємств та організацій, населених пунктів, збиратимуть металлом і макулатуру.

— В числі правофлангових соціалістичного змагання за гідну зустріч 60-річчю СРСР йдуть і комсомольсько-молодіжні колективи району. Хотілося б почути про плани КМК на суботнику.

— Усі 33 колективи почали підготовку до сьогоднішнього дня заздалегідь. Ще на звітньо-виборчих зборах комсомольці вирішили працювати на своїх робочих місцях, причому там, де є можливість, на економічних напрямках і електроенергії. Наведу кілька прикладів. Колектив водіїв автогаража когоспу імені Свердлова (керівник М. Хилько, групкомсорг А. Писаренко) вже справився із річним планом з усіх техніко-економічних показників, зекономив майже 900 центів на пального. Тому сьогодні комсомольці, більшість з яких перевозитиме народногосподарські вантажі, працюватиме на заощаджених енергоресурсах.

А члени КМК тракторних бригад когоспу імені 40-річчя Жовтня і «Комінтерн» закінчують ремонт ґрунтообробної

і посівної техніки. Під час свята праці вони планують перекрити зміни завдань на 30—40 процентів.

Завершені роботи на спорудженні 16-квартирного житлового будинку виконуватимуть члени комсомольсько-молодіжного колективу мулярів-монтажників Бобринецької міськгосподарської будівельної організації (керівник О. Носітенько, групкомсорг Є. Сатюков). До речі, ключі від квартир наоселі отримають 30 грудня — у день 60-річчю ювілею країни.

Найвищої продуктивності дійного стада з початку зимівлі худоби — по 7 кілограмів молока від корови — зобов'язалися добитися і члени комсомольсько-молодіжного колективу доярки когоспу імені XX з'їзду КПРС (групкомсорг В. Міщенко).

— Отже, фронт робіт визначено. Як розподілятимуться кошти, зароблені на суботнику?

— Із 7500 карбованців, які планують заробити комсомольці на суботнику, 2800 будуть перераховані у фонд одиннадцятипятирічки, решта — у фонд соціалістичності.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА:
ТВІЙ ВНЕСОК КОМСОМОЛЩо значить
реконструкція!

Завершуючи будівництво великого тваринницького комплексу по вирощуванню молодих великої рогатої худоби, в колгоспі «Росія» взялися за реконструкцію молочнотоварних ферм. Адже за відсутності багатьох машин і механізмів дояркам тут доводиться виконувати чимало робіт вручну, а звідси — і проблема кадрів тваринників. Тож минулої весни сільські будівельники стали переселюватися для комплексної електромеханізації виробництва молока всі приміщення МТФ № 1. Поки розбирали старенькі дахи, сонце припекло уже геть по-літньому, і худобу перевезли на табірне утримання. А далі на очах сбристали реконструйовані корпуси машинними і механізмами. Заселили родильне відділення. І клопотів з тих пір у дояркам подвоїлося: освоювали професію операторів машинного доїння, разом із зооветспеціалістами поспішали до осені сформувати окремі групи корів для роботи в нових умовах. Справа ця виявилася хоч і копіткою, зате цікавою. Тож і молоді доярки Люба Невідомська та Наталка Молчанова, як кажуть, з головою поринули в діло, старалися і собі бездоганно підібрати корів для машинного доїння. Про тимчасовість своєї роботи на фермі дівчата вже й не згадували.

В умовах цехової системи виробництва молока, на яку МТФ № 1 перейшла восени, колектив дояркам зменшився наполовину. Тепер уже нікого не вмовляли бути дояркою. Навпаки, довірили справу лише найкращим операторам. Нарінені з іншими гордились цим довір'ям і Невідомська та Молчанова. Дівчатам усе більше подобалась робота оператора. Хоч і нелегко попервах було приучувати тварин до машинного доїння, часу для цього вистачало, і не переставалися. Куди не глянь, тепер господарювали електромашини.

— Бувало, — згадує нині Люба Невідомська, — за виробленою звичкою руки тягнулися до роботи, а їй кінець. Більше того, кожен свій п'ятий день нині — вихідний.

Щоправда, Любі трохи не пощастило з підопічними. Початковий період приучування давно збіг, а, вважай, половина її групи корів погано реагувала на машинне доїння. Довелося зовсім перейти на ручне доїння цих тварин. Тим часом ланкова Віра Неменко жодної з своїх пераїсток назвати не додоє вручну. Бо майстер вона неперевершений, доваго працювала у себе на Астраханщині оператором машинного доїння. То ж і придивлялась Люба до вміння подружки. Переняла в неї різке, лагідне ставлення до корів, навчилася ефективно масажувати вим'я. І продуктивність її тварин помітно зростала. А от рефлексу молокавіддачі як не було, так і не з'явилося у старших за віком тварин. Порадившись з голозним зоотехніком колгоспу Т. Г. Ларченко, Люба готується наступної весни прийняти групу пераїсток. Адже саме вони найкраще реагують на машинне доїння, швидко звикають і віддають молоко сповна.

Отак і стала перша молочнотоварна ферма престижним місцем роботи. Сім'ю операторів машинного доїння за власним бажанням поповнили комсомолки Оля Вічер, Люда Фролова, Тетяна Нежива. З ними охоче діляться своїм умінням, допомагають опанувати майстерність оператора машинного доїння наставниці колективу Ю. М. Онищенко, В. П. Гонтаренко, Л. І. Тирба.

— Ну справжнісінький тобі комсомольсько-молодіжний колектив, — не нахвалиться старанністю дівчат завідувач фермою М. М. Пиріжок. — Приїхав би хто до нас з райкому комсомолу, допоміг би лише організаційний бік справи владнати, і, вважай, новий хороший КМК влиняє б у змагання молодих майстрів машинного доїння області.

Справді чом не прислухатись до пропозиції Марії Матвійки Добровеличківському райкомові комсомолу? Адже молодь ферми добивається хороших показників у роботі. По 3200—3400 кілограмів молока на корову з початку року вже одержали Люба Невідомська і Люба Тирба. Загалом же колектив наближається до завершення річного плану виробництва продукції, має проти відповідного періоду минулого року найвищий приріст продуктивності молочного стада серед усіх чотирьох молочнотоварних ферм колгоспу.

От що значить реконструкція ферм, впровадження цехової системи виробництва молока!

М. ДОСВІТНІЙ.

На знімках: угорі — Люба НЕВИДОМСЬКА; в центрі — Ольга ВІЧЕР, лівшу — ланкова корпусу № 2 Віра НЕМЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

Добровеличківський район.

3 піднесенням
настроємВСІ —
НА СУБОТНИКІ!

На Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 60-річчю утворення Союзу РСР, члени комсомольсько-молодіжних колективів тракторної бригади № 1 та автогаража пашного колгоспу вийшли сьогодні з особливо піднесеним настроєм. Вони до строків справлялися із соціалістичними зобов'язаннями, взятими на честь славного ювілею. Зокрема, з початку року на КМК заощадили майже по п'ятдесят тонн пального.

В обох колективах, а також на молочнотоварній фермі відбулися комсомольські збори, на яких

молоді хлібороби і тваринники взяли підписи зобов'язання на день комуністичного суботника, визначили конкретні завдання для кожного співробітника. Пряміром, механізатори, котрі у відповідь на рішення листонадогового Пленуму ЦК КПРС та сьомої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання дали слово до 60-річчя утворення СРСР поставити на лінійку готовності всю ґрунтообробну техніку, запланували за сьогодні відремонтувати два трактори, три культиватори і дві сіялки.

Нині на всіх ділянках колгоспного виробництва

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

КОЛИ головуючий надав слово депутату Миколі Олексійовичу Сердюку, присутні з цікавістю притихли. Сесія районної Ради народних депутатів розглядала питання внеску трудящих району в реалізацію Продовольчої програми, а цей Сердюк занадто вже молодий. Що він може сказати, який у нього трудовий і життєвий досвід?

Але голос депутата зазвучав упевнено:

ЮНІСТЬ ДЕРЗАЄ

— Я воджу Т-150. То не машина — богатир. А як ми використовуємо таку потужну техніку? Для підвищення ефективності роботи слід забезпечити її повним набором причіпного знаряддя.

Він добре обізнаний із тим, що робиться в його рідному колгоспі імені Леніна. Навів конкретні факти, які переконали депутатів у цьому. І, мабуть, у присутніх виникло запитання: звідки у хлопця такі знання?

Миколі пощастило на добрих учителів. Його батьки, Олексій Федорович та Зінаїда Омелянівна, трудяться у колгоспі і сина вчили любити працю. Як уміли, доводили, що в ній — усе: і краса, і достаток, і, зрештою, мир. Та хлопець і сам усе те бачив. Степ підходить аж до їхньої хатини на околиці села — пісним жайворонковим роздоллям, буйними пшеницями, гулом потужних тракторів і комбайнів.

Хлопчак Микола підбігав і починав простодушне дитяче:

— Дядьку, покажіть на комбайні, я вам стиглих вишень принесу!

Павло Олександрович Григорчук, знатний комбайнер, сміявся:

— За вишні — покатаю. Виліз на місток.

І плвли вони у гони. І Микола, щасливий, усміхнений, обіцяв:

— Я, дядьку Павло, теж стану комбайнером. От тільки б школу швидше закінчити...

Відлунав журливим вальсом випускний.

— З тобою хоче поговорити наш зафермою, — якось хитруєтє сказала його подружка (з згодом дружиною) Віра Данилова. Вона вже встигла стати дояркою.

— Колись хлопці захоплювалися кіньми, — почав Володимир Никифорович Аврахов. — А тепер їх приваблюють машини. І ти, звичайно, не виняток. Та, розумієш, нам на ферму треба їздового. На певний час. І їдеш?

Микола змалечку зник: якщо йому хтось казав «треба» — то значить «такі справи» треба. А тут же й працюватиме поруч з Вірою...

Підозив корми, вивозив гній — не цурався ніякої роботи. І все ж із задзвістю поглядав туди, де гуркотіли трактори.

Одного зимового вечора до Сердюка додому зайшов головний механік колгоспу.

— А все-таки, Микола, земля крутиться, — Дмитро Михайлович Козаченко промовив це так, ніби виявив якийсь новий, тільки йому відомий доказ. — Чує, у Панчевому відкриваються курси механізаторів? Думає, ця професія тебе зацікавить.

— Я давно про неї мрію, — зізнався хлопець і водночас завагався. — А як же ферма?

— Ну, за це ти не хвилюйся. І з Авраховим, і у правлінні все погоджене...

по-ударному трудяться більше 400 чоловік, понад сто з них — молоді. Під час суботника буде вироблено 4,5 тонн молока, вивезено на поля 250 тонн органічних добрив, виконано значний обсяг інших робіт, в тому числі по благоустрою села.

Найближніх показників добиваються механізатори В. Лисенко, Ю. Омеляніченко, водії О. Беляєв, Г. Чугун, О. Ірклій — лідери індивідуального соціалістичного змагання серед молодих колгоспників. Вони й на суботнику показують зразки високопродуктивної самовідданої праці.

В. ТЕРЕЩЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Комінтерна.

Онуфріївський район.

...Веселого квітня, коли в степу розгулявся тепловий, Микола прийшов на тракторний стан. Першим його привітав дядько Пазло.

— От ми вже й разом. Жаль тільки, що вишень нема.

Скільки разів зустрічався з Павлом Олександровичем — і у школі, і в бригаді, і на ланах. А тепер... Тепер вони — колеги. Такий відомий механізатор розмовляє з ним як з рідним.

Зрадів бригадир — Борис Іванович Сімбаба:

— Ой як нам потрібні ви, молоді! І трактор одразу доручив.

Та недовго водив його — військомат направив на навчання, і здобув Микола ще одну спеціальність — шофера.

Через два роки, коли повертався з військової служби, зустрів В. М. Гончара, завідувача гаражем.

— Іди до нас, — запрошував Віктор Микитович. — Ми тобі новенького автомобіля...

Відмовився:

— Я на трактор, у поле.

— Правильно, солдате, — підтримав Сімбаба. — Зачекався твій «Беларусь».

А через місяць він же, бригадир, зупиняє:

— Злазь, приїхали. Забираємо в тебе «Беларусь».

— Чому? Неже я роблю щось не так?

— Доручаємо тобі... Т-150!

Миколі аж подих перехопило: Т-150 — велетень! Все може, все йому під силу. На своїх плечах весь степ тримає!

Йому, двадцятидворічному, наймолодшому в бригаді трактористу, ніхто не відмовляв у допомозі, у науці. Особливо дядько Павло, котрий знав всі машини не гірше інженера. — Дерзай, юністе, — заохочував він Миколу.

І юністе дерзала. Вже першого року Сердюк вирвався уперед і не раз виборював першість на багатьох роботах. А на сівбі — щоразу. З усіх робіт найбільше любить сівбу, коли, пухка, пахуча земля простеляється перед тобою в нестерпному чеканні.

Земля чекає. Здається, скажи Миколі ці два слова коли завгодно — у сєто, серед ночі — і все покине, у поле подастесь.

Учителька Олександра Миколаївна Циганаш яксь розповідала:

— Минулої зими їду понад селом бачу — зупиняється в полі трактор з двома причепами добрив. Один сам розвантажис, а на інший виліз Микола і дає вручну.

— А без вил хіба не можна? Важко ж!

А він:

— Автоматика заїла. Якщо поїду до майстерні, час втрачу...

...Цього року Микола Сердюк виробив майже чотири тисячі гектарів озимої оранки, засіяв 703 гектари колгоспного лану озимою пшеницею, заощадив пістонни пального. У нагрудній роботі молодий депутат, кандидат у члени КПРС і зараз. Разом з токарем І. І. Циганашем реставрує спрацьовані деталі. Щоб зразу після ремонту — на вивезення добрив. Щоб знову бути попереду.

М. СТОЯН.

Новомиргородський район.

ТРИВАЄ ТИЖДЕНЬ ДІЙ МОЛОДІ «СВІТ БЕЗ ЗБРОЇ — ІДЕАЛ СОЦІАЛІЗМУ»

16 грудня у магазині № 10 олійного торгівлі відбулося чергове засідання клубу інтернаціональної дружби, що існує при магазині понад півтора року. Це засідання було приурочене тижневі «Світ без зброї — ідеал соціалізму». З огляду на міжнародне становище і проблеми збереження миру на сучасному етапі виступив лектор обласної організації товариства «Знання» Г. М. Флейшман, з власними піснями про героїзм радянських людей у роки Великої Вітчизняної війни та боротьбу сучасної молоді за збереження миру виступив самодіяльний кіровоградський композитор Роман Булгачов.

Фото Ф. ГРЕНДИ.

Мрією про мир

У професійно-технічному училищі № 2 імені О. С. Єгорова прощовся мітинг, присвячений тижню «Світ без зброї — ідеал соціалізму». З віршованою розповіддю про боротьбу за мир виступили муляр групи 10/11 Павло Федоров та маляр групи 8/9 Світлана Венгерівська. Світлана заявила, що на комсомольських зборах групи учнів вирішили частину грошей, зароблених під час виробничої практики, перерахувати у Радянський фонд миру. Ініціативу підтримали інші.

І. ГОЛОВКО.

Зустріч з ветеранами

Хвилюючою була зустріч молодих працівників обласної дитячої лікарні з ветеранами Великої Вітчизняної війни Героєм Радянського Союзу Григорієм Васильовичем Балицьким та його дружиною, Марією Кирилівною, колишньою партизанкою. Їхні розповіді про мужність простих радянських людей, героїзм народних месників не

залишили байдужим нікого.

Учасники зустрічі переглянули фільм, знятий любителем кінематографії лікаря. Ця стрічка була удостоєна нагороди на обласному огляді-конкурсі аматорських фільмів. Під час зустрічі народилася у молодих медиків думка — провести кілька трудових суботників, а зароблені на них

гроші перерахувати до Радянського фонду миру.

Було надіслано антивоєнну відозву у штаб-квартиру НАТО. «Ми — представники найгуманнішої професії, які живуть з бажанням зберегти і примножити досягнення людства, — написав у ній, — вимагаємо припинити гонку озброєнь, бо не хочемо стати останнім поколінням на Землі».

Т. КУРЛЮК.

м. Кіровоград.

НАЙГОЛОВНІША

ТЕМА

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

19 листопада 1917 р. в російській мові з'явилось нове слово «повиред». Це скорочена назва повновладного представника РРФСР (а потім і СРСР) місцевого дипломатичного рангу. Затверджене декретом, слово прийшло і в інших мовах.

Воронський, Маркін, Колосов, Красін, Керженцев, Симонов — перші радянські дипломати. Що знає молодь про життя цих людей, про їх тяжку і часом небезпечну роботу? В художньо-документальній книжці «Дипломати нового

світу», виданої недавно Політвидавом, письменник Н. Жуковський на основі документів, листів цих мужніх людей розкриває велику заслугу радянських повиредів у становленні й розвитку відносин СРСР з Великобританією, Францією, Італією, Швецією, Встановивши з цими країнами торгові, а потім економічні й політичні зв'язки, Радянський уряд зміцнив позиції молоді держави. Завдяки діям перших повиредів під безпосереднім керівництвом Леніна зовнішня політика СРСР увінчалася у ті роки блискучими перемогами: були зірвані плани збройної інтервенції і економічної блокади. Ці заслуги перших повиредів свято шанує наш народ.

Про перші кроки в історії міжнародного молодіжного руху розповідає книга В. І. Луменіна «Юніста згуртовує ряди» (К. «Молодь», 1982).

Першою акцією проти фашизму була кампанія за звільнення з катінів. Е. Тельмана. Про це йдеться в книзі. У ній розповідається, як у 1947 році Ленінський комсомол виступив ініціатором і одним із організаторів першого Всесвітнього форуму молоді, найактивнішу участь брав і бере в усіх наступних фестивалях.

Радянському письменнику-публіцисту Василю Захарченку пощастило побувати на всіх одинадцяти Всесвітніх фестивалях молоді і студентів. Але фестивалі, що проходили на острові Свободи — особливий. Хоча б тому, що кожний, хто приїждив на кубинську землю, мимомолі читав чітко виписані на стіні будинку аеропорту ім. Хосе Марті слова: «Нереша віільна територія Америки». Роздуми В. Захарченка про дружні зв'язки молоді світу лягли в основу цікавої книжки «Це время огня» (М. «Дет. лит», 1981).

М. ВІННИК,

бібліограф обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

Коріння дружби

байджанської РСР і середньої школи № 193 м. Києва. Восени табір «Дружба» змінив свої координати — в жовтні його члени — на гостинній землі сонячного Азербайджану, а весною, під час безневесних канікул, вони в обіймах рідної столиці — Москви.

Як показує практика, найголовніше те, що в процесі такого спілкування виникають цілком природні виховні ситуації емоційно-психологічного характеру. Ось кілька прикладів: Москва, Красна площа. До Мавзолею В. І. Леніна нескінченним потоком прямують люди. У кожного з них свої радощі, тривоги і думи, з якими вони ніби звертаються до рідного Ілліча. В цьому могутньому потоці, взявшись за руки, ідуть росіяни, українці і азербайджанці — піонери і комсомольці шкіл братніх республік. Більшість із них уперше в житті наближається до Мавзолею. В ці хвилини глибоких душевних роздумів вони дають собі клятву свято виконувати заповіти вождя.

...Київ. Учителі і учні братніх шкіл з Росії, Азербайджану і України кладуть до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну вирощені їхніми руками червоної троянди.

...Баку. Меморіал «26 бакінських комісарів». Господарі і гості кладуть до його підніжжя вінок із троянд і чорнобривців. Схиливши голови в глибокій задумі, слухають урочливу мелодію революційної пісні...

...Кам'янка. Музей О. С. Пушкіна і П. І. Чайковського. Послання юного покоління братніх республік — біла джерел вітчизняної історії. В експо-

зиції музею відтворений подвиг російського народу в його справедливій війні 1812 року проти французьких окупантів. Один зі стендів присвячений її герою генералу Раєвському. Захоплення викликають у відвідувачів його особисті речі, серед яких і шабля. Після хвилюючої зустрічі в школі — нечіткі інтер-

ювілею Радянського Союзу в Богданівській СШ № 1 імені В. І. Леніна було проведено фестиваль дружби «Моя Батьківщина — СРСР», що складався з трьох турів.

У першому кожен клас, образивши ту чи іншу республіку, опрацював матеріал про її історію, народне господарство, при-

лектику, з року в рік збагачується новим змістом і більш удосконаленнями формами роботи. Так, в цьому навчальному році, готуючись до третього районного фестивалю «Моя Батьківщина — СРСР», привиченому 60-річчю утворення СРСР, кожен клас підготував успішні журнали, сторінки якого розповідають про економіку і культуру однієї з 15 союзних радянських соціалістичних республік, та пам'ятні сувеніри, які були вручені учням шкіл братніх республік.

У своїй промові на III з'їзді комсомолу В. І. Ленін говорив, що ми не вірили в навчання, виховання і освіту, коли вони були б заганяні тільки в школу і відірвані від бурхливого життя. В світлі цього ленінського положення інтернаціональне виховання учнів теж не повинно обмежуватися стінами школи.

Ось чому педагоги Богданівської школи імені В. І. Леніна надають великого значення безпосередньому духовному спілкуванню учнів шкіл братніх республік. Вони не тільки з радістю приймають в своєму таборі «Дружба» бакинців, григорополісців, халданців, цього року ще й калінінців і киян, а й самі бувають у них в гостях. У період між зустріччями — обмін листами і сувенірами. Це — традиція, а в листах — духовний світ і духовне багатство учнів і батьків.

«Хочеш, — пише Мехман Гаджієв з Халдана у Богданівку Вадиму Коробіч, — я буду вчити тебе азербайджанської мови, а ти мене — української. Давай змагатися, хто більше запам'ятає слів і приказок».

Коріння дружби переплелися — дружать учні, сім'ї учнів, колишні випускники, а нині — дорослі люди різних професій. А плоди дружби — в чесній праці і любові до Батьківщини.

І. ТКАЧЕНКО, старший викладач кафедри педагогіки Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна, Герой Соціалістичної Праці, заслужений учитель УРСР, кандидат педагогічних наук.

Учасниця художньої самодіяльності Новгородницького районного Будинку культури комсомолка Лариса ШУЛЬГА добре вчиться, бере активну участь у громадському житті, а у вільний час відвідує танцювальний гурток.

Фото В. ФЕНЕНКА.

СТАВ СИН
ЛАУРЕАТОМ

Домашню картину галерею харківських художників Миколи і Людмили Гнатченків поповнили гравюри десятирічного сина Перлика, який став лауреатом Всесоюзного конкурсу дитячого малю-

на на кращу ілюстрацію до творів Володимира Маяковського. Картини чотирьохкласника середньої школи № 110 вже завоювали нагороди на оглядах дитячої творчості в Берліні і Софії, Будапешті і Делі, Празі і Москві. Серед сотень робіт одного художника — пейзажі, жанрові сцени, портрети людей багатьох національностей. [РАТАУ].

КОЛИ не приїжджаємо в Оникієве, тут завжди новина. Інструктор місцевого колгоспу «Перемога» майстер спорту Валерій Петраченко показує спортивні майданчики, які обладнали під час суботників і недільників молоді хлібороби, учні Оникієвського профтехучилища, школярі. Тут вони разом тренуються, влаштовують спортивні турніри. Найбільш масові з них — з багатоборства ГПО. Кожен комсомолец кол-

О. П. Махінку, який вніс неабиякий вклад у розвиток фізкультури і спорту на селі. Він постійно дбав про будівництво нових спортивних баз в Оникієвому, підготовку фахівців у вищих і середніх навчальних закладах, котрі потім очолювали спортивні секції, ставали викладачами фізкультури, тренерами, інструкторами по спорту. Віднині турніри на приз імені О. П. Махінки стануть традиційними. Ми рекомендували всім

шили наблизитись до майстерських висот.

Нерідко фізкультурні активісти бідкаються, де скласти нормативи ГПО з плавання. Петраченко роз'яснює цю проблему

майстерність у спортивному залі школи, стрілецькому тирі. Бо вони єдинимці свого наставника: буде пауза між тренуваннями — результати не зростатимуть, проба сил від випадку до випадку не тільки не приведе до успіху, а й зашкодить. Так думують кращі спортсмени Олександро Керсцький, Сергій Візер, Віктор Осинчук, Леонід Максимчук, Віталій Хасцький. І вони всіляко допомагають Петраченку, ведучи за собою своїх ровесників.

Цікавою буде програма зимової спартакіади колективу фізкультури колгоспу «Перемога». Більшість комсомольців закупили для себе ковзани, лижі, спортивні костюми. Прогулянки на засніжених трасах, лижні агітпробіги, естафети В. Петраченко проведе за селом. А фінальні турніри відбудуться на турбазі «Лісова пісня».

Збираються вечорами юнаки і дівчата Оникієвого, щоб помірялись силами на волейбольному і баскетбольному майданчику в спортзалі, сідають за шахівниці. А ранками їх можна бачити з інструктором по спорту біля стау — тут звичайний оздоровчий біг, без суддів, стрімкого фінішу — просто для бадьоресті.

К. КОЛІСНИК,
завідуюча організаційним відділом обласної ради ДСТ «Колос».
Маловісківський район.

ВІД МАСОВІСТІ —
ДО МАЙСТЕРНОСТІ

Оникієве

запрошує друзів

госпу склав залік з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою фізкультурного комплексу. Передусім В. Петраченко прийняв його в юнаків, які готувалися до армійської служби. І в тому, що всі призовники Оникієвого — значківці ГПО та спортсмени-розрядники, заслуга колгоспного інструктора по спорту.

Популярний в Оникієвому бокс. Цим видом спорту постійно займається нині майже 50 юнаків. Тренує їх теж Валерій Петраченко.

Щоб надати турнірам з боксу ще більшої популярності, на них запрошують спортсменів із сусідніх районів та обласного центру. Останні поєдинки з боксу тут присвятили колгоспному голові колгоспу «Перемога» Герою Соціалістичної Праці

районним радам нашого спортивного товариства прислати на ці змагання кращих боксерів з усіх колективів фізкультури, де є секції з боксу. Виявили бажання виступати на них вихованці студентського товариства «Буревісник», трудрезерві, спортсмени Кіровоградського заводу радіовиробів, молоді робітники Олександрії.

На нашу думку, обласній федерації з боксу варто включити цей турнір у розклад своїх щорічних змагань.

Нещодавно В. Петраченко завітав в обласну раду «Колоса» і повідомив:

— Боксерська секція знову збільшилась. Бо маємо оновлену базу — введено в експлуатацію два невеликі спортивні зали, де тренуватимуться початківці і ті, що вирі-

по-своєму: разом з місцевими майстрами, кращими спортсменами об'їжджав на березі стау пірс. І влітку тут майже щодня тренуються його вихованці. А коли вже температура води знижується, інструктор по спорту веде юнаків і дівчат у Кіровоград. Працівники ДЮСШ облспорткомітету гостинно приймають сільських спортсменів у своєму плавальному басейні, досвідчені тренери надають їм кваліфіковану допомогу. Останній раз колгоспним автобусом у Кіровоград приїхало 25 значківців. Це ті, що наступного року ввійдуть до складу збірних команд колгоспу і Маловісківського району з багатоборства ГПО.

А в селі оникієвці нічи беруть участь в легкоатлетичних кроссах, постійно підвищують свою

НА ТРАСІ — ЛЮБИТЕЛІ БІГУ

У Києві фінішували змагання представників спортивних клубів любителів бігу. На старт вийшло 29 команд з різних областей республіки. У цих змаганнях брали участь легкоатлети Побузького німелезого заводу Голованівського району (клуб «Факел»). В командному заліку наші земляни зайняли третє призове місце. А в особистому старшокласники Побузької десятирічки Георгій Мірошкін та Сергій Будулак були другими.

Залікові очки побужцям принесли також розливники плавильного цеху Сергій Сухий, електрик житлово-комунального відділу Микола Ізбасаров та директор спорткомплексу комбінату Євген Явтушенко.

Успіх фізкультурників Побузького на республіканських змаганнях не випадковий. Тут цілодобово бігом займаються близько 600 школярів, металургів та членів їх сімей. Найбільш масовими легкоатлетичними поєдинками в селіщі металургів був пробіг за програмою Тижня фізкультури і спорту УРСР. З числа кращих спортсменів, що стартували на цьому турнірі, й вибрали кращих легкоатлетів для участі в змаганнях членів клубів любителів бігу України.

ПЛАВАННЯ

Є МАЙСТЕРСЬКИЙ НОРМАТИВ

Ще зовсім юним шість років тому приїшов у басейн ДЮСШ облспорткомітету учень Кіровоградської СШ № 19 Сергій Пальчиков. Під керівництвом тренера В. В. Манька ово-

лодівав стилем плавання на спині. За цей час Сергій від повачка дійшов до кандидата в майстри.

І ось на першості України, що проходив в Харкові серед юнаків і дівчат 1968—1969 років народження, наш земляк (нині він учень спеціалізованого харківського спортцентру «Ехо») на дистанції 200 метрів на спині фінішував першим. Його результат — 2 хвилини 12,76 секунди. Це — краще майстерське-

го нормативу. Сергій Пальчиков першим із плавців Кіровограда буде удостоєний звання майстра спорту. Його включено кандидатом до складу збірної юнацької країни, що виступатиме на турнірі плавців соціалістичних країн на приз «Дружби» і першості Європи 1983 року.

В. ТВЕРДОСТУП,
На знімку: Сергій Пальчиков зі своїм першим тренером В. В. МАНЬКОМ.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

Турніри

ЗИМОВОГО ДНЯ

Нинішній рік був багатим на спортивні події. Сотні юнаків і дівчат вийшли на старті III республіканських і Всесоюзних спортивних ігор молоді, VIII Спартакіади УРСР. У ході підготовки і проведення цих турнірів відбулися масові поєдинки в спортклубах, колективах фізкультури.

Почався зимовий спортивний сезон. І хоч наперед ще немає відчутних морозів та снігу, в багатьох містах і селах вже проведено перші змагання за програмою зимових спартакіад. Гуртуються команди лижників, ковзанярів, хокеїстів. Активно проводиться ця робота, наприклад, у Світловодську. Тут на прокатних пунктах рихтуються лижі, ковзани, санчата для школярів. У мікрорайонах міста обладнано майданчики, де з настанням морозів будуть тренуватися і змагатися юні хокеїсти. На заводі чистих металів, у колективі фізкультури «Чайка», скажімо, намічено провести лижні агітпробіги, присвячені 60-річчю СРСР, ось-ось почнеться новий етап змагань із зимового багатоборства ГПО, турніри спортивних сімей «Тато, мама і я».

А як у вас, друзі, комсомольські та фізкультурні активісти подбали про організацію спортивно-масової роботи взимку, створення належних умов для занять фізкультурою і спортом у зимовий період? Щоб мати уявлення про стан справ у цьому напрямі в області, ми пропонуємо відповідати на запитання нашої анкети:

1. Скільки змагань (які?) і з якою кількістю учасників відбудеться у вашому колективі фізкультури протягом року? Скільки юнаків і дівчат (зокрема, комсомольців) виконало нормативи комплексу ГПО, стало спортсменами-розрядниками?

2. За якою програмою буде проводитись у вас зимова спартакіада і при якій (орієнтовно) масовості?

3. Чи є у вашому мікрорайоні, біля вашої школи, гуртожитку майданчик, де можна буде провести вільний день на ковзанах?

4. Чи розв'язана проблема придбання лиж, ковзанів, іншого спортивного інвентаря, який необхідний для зимових стартів?

5. Чи є спортивний зал у вашому Будинку культури, робітничому чи сільському клубі, школі? (У якому він стає?)

6. Порівняйте, скільки разів ви берете участь у змаганнях влітку і взимку

7. Що заважає вам інтенсивно займатись фізкультурою і спортом у зимовий період?

Відповіді надсилайте на адресу редакції: (Кіровоград, вул. Луначарського, 36) з поміткою «Анкета «МК» «Старт зимового дня».

Ми чекаємо також листів від фізкультурників і комсомольських активістів, фізкультурників і спортсменів, усіх наших читачів: напишіть про стан справ у ваших колективах, орієнтуючись на запитання анкети.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

НА ПРИЗ ІМЕНІ БОГДАНА

ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

У Жовтих Водах відбувся відкритий республіканський турнір з класичної боротьби серед юнаків 1968—1970 років народження на приз імені Богдана Хмельницького. Кіровоградчину тут представляли 16 вихованців спортив-

ного клубу «Зірка» (тренери М. Сушко, О. Денисенко, М. Новохатько). Серед 233 учасників цих змагань у своїх вагових категоріях чемпіонами стали Вадим Горбенко, Ігор Кемельман, Ігор Федоренко. Срібні нагороди отримали Олег Чекалев, Олександр Прокопович, Олександр Царенко.

Наші спортсмени командою зайняли третє призове місце. Першими були представники Жовтих Вод, другим — запоріжці.

С. МИКОЛАЙЧУК.

**В. о. редактора
А. РОМАНЮК.**

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українськом язиче.

БК 04252.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Индекс 61103.

Обсяг 0,5 друк. арц.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Тираж 49000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.